

वैवर्निका f. = वृत्ता भावः ebend. 6(4), 47, b.
 रक्तवर्त्मक s. u. वर्त्मक.
 रक्तसंकोच vgl. रक्त und संकोच.
 1. रत् Sp. 215, Z. 2 v. u. lies Spr. 208 (567 der 2ten Aufl.) st. 208.
 — caus. schützen vor (abl.) Spr. (II) 5221.
 — समभि Jmd bewahren, behüten, beschützen R. ed. Bomb. 2, 12, 19.
 — घ्रा, घ्रात्मानमारत्तति सिन्धुवेगात् Spr. (II) 6634.
 2. रत्सु Z. 1 nach n. hinzuzufügen 1).
 रङ्क Spr. (II) 4840.
 रङ्गिन् 1) a) सुखं Spr. (II) 4902.
 रङ्गशु zu streichen; vgl. श्रीरङ्ग.
 रत्निपुरंधी f. eine best. Form der Upamā, ein Species der Saṃsṛ-
 shṭi, VĀMANA 4, 3, 32.
 रत्सपु, ०पति = रत्स्विनमाचष्टे KAN. in MAHĀBH. lith. Ausg. 6(4), 47, a.
 रत्नद्रुम m. Shorea (Vatica) robusta RATNĀK. in NICH. PA.
 रट् mit परि intens. ०रट्टीमि laut schreien, — rufen Spr. (II) 6782.
 HEM. JOGAḢ. 3, 14.
 राड 1) a) राडा Spr. (II) 2042.
 रतू vgl. वतू.
 रत्नवृत्त m. als Bed. (aber nicht Koralle) von विद्रुम MED. m. 53.
 रत्नसमुद्रल, vielleicht fehlerhaft für ०समुद्रक.
 1. रथ 1) b) c) können zusammengefasst werden.
 रथतुर, so zu lesen und RV. 4, 38, 3 hinzuzufügen.
 रध् mit नि caus.: मनस्तस्मान्निरन्धयेत् (निरु ० die Hdschr.) in seine
 Gewalt bringen Spr. (II) 4700.
 1. रन् = रम्; davon die Form रत्त standen still RV. 1, 61, 11. 7, 36,
 3. 39, 3. Vgl. Z. f. vgl. Spr. 20, 69. fgg.
 रन्ध vgl. noch शिति, स.
 रम् mit घ्रा 4) द्रव्याणि द्रव्यात्तरमारभते गुणाश्च गुणात्तरम् so v. a. er-
 zeugen KAN. 1, 1, 10. — Sp. 271, Z. 27 lies प्रतिसम् st. प्रति.
 रम् 4) e) sich begatten (vom Löwen) Spr. (II) 7044.
 रमण n. Vergnügen überh.: बालः प्रायो रमणासक्तः Spr. (II) 4432.
 रमण्य vgl. सु.
 रावन् vermuthlich nur auf Irrthum des Padap. beruhend. Es ist
 wohl mit DELBRÜCK श्ररावन् anzunehmen.
 रश्मन्, füge bei: vgl. स्था ० und im Zend areçman in areçmohšta.
 रश्मि 1) füge Peitsche hinzu.
 रसवाद m. = रसशास्त्र Spr. (II) 1187.
 रक्त, रक्तति trennen Spr. (II) 3478, v. l. — caus. verlassen, im Stich
 lassen: रक्त्यत्यापडुपेतमापति: Spr. (II) 6149.
 1. रा Z. 2 lies 5, 83, 6 st. 5, 83, 7. — Sp. 303, Z. 4 v. u. lies 10, 49, 3.
 राजकीर m. eine Papageienart; s. u. शतपत्र 2) a).
 राजकोशातक Gurke oder Kürbis. f. ई eine best. Pflanze RĪĀN. im
 ÇKDB. u. सपीतक.
 राजगृह 2) auch ०गृही f. hier ist Çiva geboren Spr. (II) 2256.
 राजतरणी so, nicht ०तरणी RĪĀN. 10, 130.
 1. राजन् 1) die Soma-Pflanze R. ed. Bomb. 1, 14, 6.
 राजन्यर्षि m. ein Rshi von fürstlicher Herkunft TĀNḢA-Ba. 12, 12, 6.

राजशास्त्र R. ed. Bomb. 1, 7, 12.
 राजसभा überh. der Hof eines Fürsten Spr. (II) 2960.
 2. राजि, von Bogen 21* bis 26 ist die Pagination überall um 16 vor-
 zurücken.
 राज्यश्री fürstliche Würde, — Stellung R. 2, 21, 2. RAU. 17, 25.
 राणि, hier und in पैलादि ist der Haken über dem ि abgebrochen.
 राति vgl. auch श्रोतु.
 रामयुजासरणि, so zu lesen.
 रामसमुद्धार m. N. pr. eines Mannes KSHIRIḢ. 10, 13. fg.
 रायस्योष 2) scheinbar VARĀH. BH. S. 48, 74; hier ist aber mit der
 v. l. रायस्योषादिऋग्भि ० zu lesen; vgl. VS. 34, 50.
 रावणा 2) b) Verfasser eines Kumāratantra KĀRADATTA 472.
 राससुन्दर Titel eines Mahākāvya Notices of Skt Mss. 1, 102.
 रिक्त m. ein Mannsname PAT. a. a. O. 6, 72, b.
 रिपु, ०पति denom. von रै ebend. 1, 267, b.
 रिष् mit वि Z. 1. lies ausrenken st. ausrecken.
 1. रू mit प्र laut brüllen u. s. w. RV. 10, 94, 3.
 1. रूच 1) Z. 4 lies 7, 3, 6. — 4) Z. 11. fg. act. auch Spr. (II) 6939.
 — प्रति med. gefallen RV. 1, 165, 12.
 रूचक 7) a) MĀK. P. 55, 6.
 1. रूज् Sp. 366, Z. 3 v. u. नास्य किंचिद्भुजति es schmerzt —, fehlt ihm
 Nichts PAT. a. a. O. 1, 246, a.
 रूपा zu streichen, da श्ररूपा gemeint ist.
 1. रुद mit सम् s. संरोदन.
 रुदत्तिका, lies रुदती st. रदती.
 2. रुध् Sp. 379, Z. 3 lies तनुरुद्धः.
 — वि caus. 3) Z. 5 lies mit Ort und Zeit in Widerspruch gebracht;
 also besser zu 1).
 रूषा am Ende eines adj. comp. Spr. (II) 2187.
 1. रूळ 6) ङ्ल pl. Bez. der Namen von Kriegerstämmen, die zugleich
 das von ihnen bewohnte Land bezeichnen, KĀTANTRA 2, 4, 5.
 — घ्रा 1) शनैर्विद्युः शनैः कन्धाः शनैः पर्वतमारुहेत् (sic) Spr. (II)
 6391. fg.
 रूपतर्क m. etwa Münzwarden PAT. a. a. O. 1, 291, b.
 रूपवन्ना f. N. pr. einer Göttin KĀLĀKĀKRA 3, 130. 145. 5, 13.
 रूपसनातन m. N. pr. eines Autors Spr. (II) 5249, N.; vgl. auch u. संदर्भ.
 रूपिन् adj. eine Farbe habend KAN. 4, 1, 11. श्र ० 12.
 रेषकित adj. = धमित (Comm.) Cit. bei VĀMANA 4, 1, 2.
 रेफाय् (v. l.) und रेभाय्, ०पति (?): स्नातस्य मुखम् ĀPAST. 2, 14, 13.
 रेवत्य n. N. eines Sāman SĀMAVIDH. BR. 1, 4, 6. — Vgl. रैवत्य.
 रेवत् 2) c) Z. 2. RV. 10, 19, 1 zugleich Kūhe.
 रोगपालक m. Krankenpfleger Spr. (II) 6980.
 रोचकिन्, श्र ० keinen Appetit habend so v. a. wählerisch, feinsinnig:
 Dichter VĀMANA 1, 2, 1.
 रोणी f. P. 4, 2, 78. — Vgl. रोण.
 रोदर adj. ein र im Innern habend, m. Bez. des चक्रवाक VĀMANA 5,
 1, 15. v. l. Comm.
 रोपयिषु (vom caus. von 3. रू) adj. zerfleischend: दष्टा VĀTĀN. 10.